

Sygn. akt II KK 427/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 listopada 2018 r.,

sprawy **M. W.**

skazanego z art. 281 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 7 czerwca 2018 r., sygn. akt VI Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 26 października 2017 r., sygn. akt V K [...]

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. D. Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji,**
- 3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

M. W. został oskarżony o to, że: w dniu 5 kwietnia 2017 r. na terenie sklepu „L.” przy ul. G. w M., pow. w., woj. [...], z szuflady sklepowej, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 2.000 złotych na szkodę P. L., a bezpośrednio po zabraniu pieniędzy, w celu utrzymania się w ich posiadaniu, zastosował przemoc wobec A. I. Ś. w postaci odepchnięcia, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu łącznie co najmniej roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. za przestępstwo kradzieży z włamaniem, t.j. o czyn z art. 281 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 26 października 2017 r., sygn. akt V K [...], Sąd Rejonowy w W. uznał M. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, za który wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności oraz orzekł na podstawie art. 46 § 1 kk. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, przez uiszczenie na rzecz P. L. kwoty 2.000 zł.

Od powyższego wyroku apelacje na korzyść wnieśli skazany oraz jego obrońca, zaskarżając wyrok.

Sąd Okręgowy w W., po rozpoznaniu apelacji, wyrokiem z dnia 7 czerwca 2018 r., sygn. akt VI Ka [...] utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Od powyższego wyroku kasację wywiódł obrońca skazanego zarzucając rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 202 § 1 i § 5 k.p.k. w zw. z art. 79 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. - poprzez rażąco nieprawidłową ocenę dowodu z opinii sądowo psychiatrycznej z dnia 28 sierpnia 2017 r., z której wynika, iż brat oskarżonego ma chorobę afektywną dwubiegunową, oskarżony w przeszłości przyjmował silne środki psychotropowe, miał bóle głowy i zaniki pamięci, utraty przytomności, jak również biegłe które przeprowadzały badanie nie dysponowały wcześniejszą historią choroby oskarżonego, a stan zdrowia psychicznego M. W. w trakcie procesu był wątpliwy, co powinno skutkować zasięgnięciem nowej opinii biegłych psychiatrów co do poczytalności oskarżonego, jak również jego zdolności do rozsądnej i samodzielnej obrony, ponieważ Sąd nie ma wiadomości specjalnych pozwalających na właściwą klasyfikację

przyjmowanych leków i przewidywanie ich następnych skutków, a tym bardziej tego, czy w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu był poczytalny.

W konkluzji kasacji obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym, co pozwoliło na jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k. Wbrew wywodom kasacji w sprawie nie doszło do wskazywanego w niej naruszenia art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 202 § 1 i § 5 k.p.k. w zw. z art. 79 § 1 pkt 3 i 4 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k., zaś dowód z opinii sądowo psychiatrycznej z dnia 28 sierpnia 2017 r. został oceniony w sposób prawidłowy. Informacje, które obrońca wskazuje na uzasadnienie zarzutu były znane tak sądowi, jak i opiniującym w sprawie skazanego biegłym psychiatrom (k. 369 – 373). Biegli nie stwierdzili u skazanego objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego i wskazali, że jego stan psychiczny w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu nie znosił ani nie ograniczał zdolności rozpoznania znaczenia czynu ani zdolności do pokierowania swoim postępowaniem. Rozpoznano u niego uzależnienie mieszane oraz cechy osobowości nieprawidłowej. Analiza opinii biegłych wskazuje, że byli oni przekonani, co do tego, iż poczytalność M. W., nie budzi wątpliwości i w jego aktualnym stanie zdrowia psychicznego mógł on uczestniczyć w czynnościach postępowania karnego i był zdolny do prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Tego rodzaju, jednoznaczna w swej treści, opinia słusznie stała się podstawą do przyjęcia przez Sąd *meriti* stanowiska odnośnie do poczytalności oskarżonego. Jej wnioski i wywody nie były również kwestionowane przez obrońcę w apelacji. Opiniujący w sprawie biegli byli bezpośrednio przesłuchiwani w trakcie rozprawy odwoławczej, gdzie podtrzymali opinię i wnioski w niej zawarte, uzupełniając ją o odniesienie się do argumentów obrony (k. 674 - 676). Opinia biegłych w żaden sposób nie jawi się jako niepełna bądź niejasna.

W tej sytuacji należy przyjąć, że organy prowadzące postępowanie wypełniły swoje obowiązki związane z badaniem poczytalności oskarżonego w chwili czynu, zaś uchybienia wskazywane przez obrońcę w kasacji nie zaistniały.

Mając na uwadze powyższe argumenty rozstrzygnięto, jak w części dyspozytywnej postanowienia.